

27 Kasım 2021 IDEA Dünya Drama Günü Uluslararası Bildirgesi Sanja Krsmanović Tasic

Bu IDEA Günü Mesajımı,

Sanat eğitiminin bir insanın hayatını daha iyiye doğru değiştirebileceğine inanan tüm dünyadaki insanlara,

Sanatımızın canlı gerçekleştirilen performatif sanatlara ait olduğunu bilerek, bu zor pandemi günlerinde kendini yalnız hisseden herkese,

Çocuklarla, gençlerle, yetişkinlerle, yaşlılarla yüz yüze, gerçek çalışmanın tehlikede olduğunu hisseden drama öğretmenlerine,

Okullarda, sınıflarda, kültürel mekanlarda, tarlalarda ve avlularda drama ve tiyatro öğretme hakkı için günden güne mücadele eden herkese,

Dramanın diliyle ifade etmeyi, analiz etmeyi, sentezlemeyi, dramanın kendileri için ne kadar yararlı olduğunu küçük yaşlardan itibaren öğrenen çocuklara,

Başta çocuklar olmak üzere, bu ayrıcalığa ve şansa sahip olmayan ama umarım sahip olacak herkese,

Çocukları drama derslerine sabırla ve sevgiyle getiren, onların gelişimini destekleyen ve izleyen, soylu sanat formumuz aracılığıyla insanlığı öğrenen ebeveynlere ve velilere,

Kargaşa içindeki bu dünyada drama/tiyatro ve sanat eğitiminden daha önemli şeyler olduğunu düşünenlere de, yani umudu kalmamış olup yalnızca karanlığı görenlere iletmek istiyorum!

Gelecek yıl, IDEA kuruluşunun 30. yılını kutluyor. Bu önemli dönüm noktasını Temmuz ayında İzlanda'daki IDEA Kongresi'nde birlikte kutlayacağız.

Portekiz'in Evora kentindeki 25. Yıl kutlamalarının bir parçası olan, Young IDEA projesine Sırbistan'dan katılan, on dokuz yaşındaki Jovana Mihić, Maria Van Berkelen'in de kutlama vesilesiyle gerçekleştirdiği konuşmasında atıf yaptığı bir öykü yazıp canlandırmıştı.

Öykü, köyünde çok yüksek bir ağaca tırmanabilen tek kişi olan küçük bir çocukla ilgilidir. Bunu nasıl yaptığını merak ederek sorduklarında, "Yukarı bakmadım, aşağı bakmadım. Gözlerim dosdoğru bakıyordu." diye yanıtlar. Sizlerle Jovana'nın hikayesini paylaşıyorum.

Hepinize, bu dünyadaki görevimizin ne kadar önemli olduğunun bilincinde olarak, her gün, her an, ağacınıza tırmanmaya, çalışmaya devam etmenizi diliyorum. Geçmişe takılıp kalmayalım ya da gelecek için fazla endişelenmeyelim. Her an için elimizden gelenin en iyisini vererek hayatta kalalım.

Drama ve tiyatro eğitimi ile dünyaya mutluluk getirip anlam katalım.

2021 IDEA Günü'nü kutlayalım!

Sanja Krsmanović Tasic

IDEA Başkanı

Buradan Gökyüzüne

Dalları gökyüzüne degecek kadar büyümüş olan ağaç hakkında bir hikaye vardır.

Bu ağacın dalları bulutlara dokunuyorlardı ve bu bir mucizeydi.

Herkes ağacın tepesine çıkmak ve bulutların yumuşaklığını hissetmek istiyordu. Birçoğu bu macera nedeniyle yaralandı, ancak bir çocuk sonunda bunu başardı.

Bunun hayatındaki en mutlu an olduğunu söyledi. Belki de bu dileğini yalnız kendi çabalarıyla gerçekleştirebildiği içindir. Belki de daha önce kimsenin yapmadığı bir şeyi yaptığı içindir.

Kasabasından insanlar çok kıskançtı. “Küçük bir çocuğun nasıl bu kadar harika bir şey yapabildiğini anlayamadık” diyorlardı.

Bu çocuğa hayran olan kasabadaki bir kadın sesinde hiçbir kıskançlık belirtisi olmadan çocuğa sormuş: “Nasıl başardın?”

Çocuğun yanıtı basitmiş:

“Aşağı bakmadım, yukarı bakmadım, gözlerim dosdoğru bakıyordu. Bakışım varlığa, tam o ana odaklanmıştı. Ne yaşadığım, beni neyin beklediği umurumda değildi. Sadece o an elimden gelenin en iyisini yapmaya çalışıyordum ve böylece geleceği değiştiriyor ve geçmişi yeniden şekillendiriyordum.”

Kadın ona, onun odaklanmış bakışına, gözlerine sahip olmayı dilediğini söyledi.

Yazan: Jovana Mihić

Çevirenler: İhsan Metinnam- Zeki Özen

2021 IDEA Day International Message

Sanja Krsmanović Tasić

I want to address this IDEA Day Message to all those around the world believing that art education can change a person's life for the better.

To all those who feel alone in these hard pandemic times, knowing that our art belongs to live performative art.

To drama teachers who feel that real work, face to face with children, youth, adults, elderly is endangered.

To all those who fight from day to day for their right to teach drama and theatre in schools, in classrooms, in cultural spaces, on the fields and in courtyards.

To children who have learned from an early age to express, analyze, synthesize through the language of drama, understanding how beneficial it is for them.

To children and all who have not had that privilege and chance, but hopefully will.

To parents and guardians who patiently and with love bring children to drama classes, support and watch them develop and learn humanity through our noble form.

Also to all those thinking there are more important things than drama/theatre and art education in this world in turmoil. Who see no hope and only darkness.

Next year our IDEA association is celebrating 30 years since it was formed. We shall celebrate this important milestone together in July at the IDEA Congress in Iceland.

On the 25th Anniversary celebration in Evora, Portugal, Jovana Mihić from Serbia, a nineteen-year-old participant of the Young IDEA project that was part of the celebration, wrote and performed a story, that Maria van Bakelen also cited in her speech on that occasion.

The story is of a little boy who was the only one able to climb a very high tree in his village. When they asked him in wonder how did he do it, he answered: "I did not look up, I did not look down. My eyes were straight." I share with you Jovana's story.

I wish you all to keep climbing your tree, keep working, day by day, moment by moment, being aware of how important our mission is in this world. Let us not be stuck in the past, or too worried about the future. Let us be alive, giving our best to every moment.

Let us bring happiness and sense to the world through drama theatre education.

Let us celebrate IDEA Day 2021!

Sanja Krsmanović Tasić

IDEA president

From Here to the Sky

By Jovana Mihić

There is a story about the tree with branches that had grown up to the sky.

They were touching the clouds and it was a miracle.

Everyone wanted to climb to the top of the tree and to feel the softness of the clouds. Many of them had injuries because of that adventure, but one boy made it.

He said it was the happiest moment in his life. Maybe it is because he made his wish come true only by his efforts. Maybe it is because he did something that nobody had done before.

People from his town were so jealous. They were saying: “We couldn’t understand how can a little boy do such a great thing.”

There was a woman who was fascinated by this boy, and she asked him, without any jealousy in her voice: “How did you make it?”

And the answer was simple:

“I didn’t look down, I didn’t look up, my eyes were straight. My look was focused on the presence, on that very moment. I didn’t care what have I been through nor what is waiting for me, I was just trying to be the best I can in presence. And like that, I was changing the future and remaking the past.”

The woman told him that she wished she had his focused look, his eyes.